U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Tomáše Rychlého, Ph.D. v právní věci žalobce **A. H.**, proti žalovanému **Nejvyššímu správnímu soudu**, se sídlem Brno, Moravské náměstí 6, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 24. 9. 2018, č. j. 62 A 180/2017-26,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 23. 10. 2018 kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti shora označenému usnesení Krajského soudu v Brně, jímž byly výrokem I. spojeny ke společnému projednání a výrokem II. odmítnuty jeho žaloby proti rozhodnutím žalovaného – usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 5. 2017, č. j. 2 As 171/2017-9, ze dne 22. 5. 2017, č. j. 8 As 84/2017-29, ze dne 25. 5. 2017, č. j. 7 As 116/2017-14, ze dne 26. 7. 2017, čj. 2 As 274/2017-10, ze dne 31. 7. 2017, č. j. 8 As 168/2017-9 a ze dne 2. 8. 2017, č. j. 7 As 223/2017-14. Nejvyšší správní soud těmito usneseními odmítl kasační stížnosti proti rozhodnutím krajského soudu resp. Nejvyššího správního soudu pro nedostatek podmínek řízení podle § 46 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), respektive pro nepřípustnost podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Mimoto obdržel Nejvyšší správní soud dne 22. 10. 2018 pět podání stěžovatele – označených jako kasační stížnost – proti usnesením krajského soudu, jež měla být vydána v řízeních spojených ke společnému projednání napadeným usnesením krajského soudu č. j. 62 A 180/2017-26. Z tohoto usnesení je však patrné, že krajský soud vydal ve věci pouze jedno rozhodnutí, jímž rozhodl o celkem šesti věcně totožných podáních stěžovatele směřujících proti výše citovaným usnesením Nejvyššího správního soudu. Těchto pět podání stěžovatele ze dne 22. 10. 2018 tedy směřuje proti neexistujícím rozhodnutím.

[2] Podle § 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s., „[s]*oudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem,*

pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán*").*"

[3] Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. „[n]*estanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.*"

[4] Stěžovatel v projednávané věci podal u Krajského soudu v Brně „*žaloby*" proti rozhodnutím Nejvyššího správního soudu vydaným v řízeních o kasačních stížnostech podaných stěžovatelem v jiných věcech. Soudní řád správní nicméně nepřipouští, aby bylo správní žalobou napadeno rozhodnutí správního soudu (srov. výše citovaný § 4 odst. 1 s. ř. s., dle něhož soudy rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy). Jakkoliv byla podání stěžovatele učiněná u krajského soudu označena jako „*žaloba*", je zřejmé, že v uvedených souvislostech se dle jejich obsahu o žaloby ve správním soudnictví vůbec nemohlo jednat, a tato podání tudíž ani nebyla „*způsobilá*" řízení o žalobě zahájit. Bylo proto zcela namístě, aby krajský soud vyrozuměl o této skutečnosti stěžovatele toliko neformálním přípisem a věc bez dalšího založil. Rozhodl-li krajský soud o odmítnutí stěžovatelových „*žalob*" usnesením, poskytl mu tím určitý procesní „*nadstandard*", který nicméně nemůže neexistenci návrhu jako jednu z podmínek řízení zhojit.

[5] Jestliže pak stěžovatel napadl takové usnesení kasační stížností, nelze na ni hledět jako na kasační stížnost podanou proti usnesení o odmítnutí návrhu ve smyslu § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. (neboť o návrh se v případě jeho „*žalob*" vůbec nejednalo) a nutno ji hodnotit jako nepřípustnou ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s. Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl.

[6] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona, dle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 7. listopadu 2018

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu